



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Flagellationis Christi atrocitas & indignitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

incurratve in nos ejusmodi contumelia, eam non modò patienter, sed libenter etiam sustineamus: potissimum autem ne hominibus placendi studio, dum non tam sapientes esse quàm videri & audire volumus, similes jumentis insipientibus, inanis gloriæ paleas (B. Angelæ verbo) manducemus.

CAPVT V.

Imitatio Christi ad columnam alligati & flagellati.

§. I.

Flagellationis Christi atrocitas & indignitas.

UT exoptatum è præsentis exercitio fructum certius consequaris: Pone tibi primùm ob mentis oculos triste spectaculum; DEI Filium, agnum innocentem, hominem prudentissimum, vultu benigno, amabilissimis moribus, speciosum formâ præ filiis hominum, per summum opprobrium, indignitatem, immanitatem, in conspectu perulantis exercitus vestibus nudatum, & manibus constrictis columnæ alligatum, ac denique à validis tormentibus hominibusque perditissimis, inhumanè conscissum flagris, ac prope modum confectum. Vide, ut ad primos verberum inculsus, vibicibus rubent Regis gloriæ, innocentes artus; mox ut livorem atrorèmq; contrahunt, demum ut dissecti faucibus; cruentantur. Aspice, ut tandem repetitis ac congeminationis ictibus, virgineâ & delicatâ carne ejus omni ex parte dilaniatâ atque concisâ, totus operitur sanguinis sui purpurâ, & invicem collectis coeuntibusq; per membra guttis, rivi decurrunt sacri cruoris. Jámq; totum corpus unum vulnus est; adhuc tamen fulcantur artus laceri, atque jam non membra, sed vulnera vexantur. Ecce ut denique furor

rore torquentium lassato, resolutisque vinculis, viribus defectus humi labitur, & instar vermis pede pressi atque obtriti, in suo tabo ac sanguine volutatur. Ô! spectaculum vel ipsis hostibus (nisi furore & amentia cœci sint) horrificum atque luctuosum! Nam quæ ista tandem est indignissimi facti insolentia? aut unde tam repens, circa personam innocentissimam, rerum omnium commutatio?

Agnoscis Unigenitum tuum, Pater æterne? Jam enim vermis est, & non homo; opprobrium hominum, qui fuerat delicia Angelorum. *Hanc invenimus: vide, utrum tunica Filij tui sit, an non.* Sacratissima Christi tui Humanitas, tunica illa polymita, omnigeno decore ac dignitate variata, quam illi de purissimo Virginis intemerata sanguine contexueras, ut habitu inveniretur ut homo, in sanguine hædi intincta est, virulentâ inquam scelerum nostrorum sanie, infecta, confusa, decolorata, deturpata est, vix ut possit dignosci. Sed obsecro vos, Angeli sancti, qui excitâ insolentia spectaculi magno numero huc concurristis, hicine est Dominus virtutum & Rex gloria? hicine ille electus ex millibus, cujus conspectum, non solum filia Jerusalem, sed & vos quoque desideratis? Hæretis, opinor, ad plenam horroris speciem, tanquam stupore oppressi profundissimo; & attoniti rei miraculo, ipso silentio respondetis quod olim Isaias: *Vidimus eum, & non erant aspectus, & desideravimus eum, & despectum & novissimum virorum, &c.*

Gen. 37.

Isai. 53.

Quid verò inter hæc mitissimus ipse Salvator? Sicut agnus, inquit idem Propheta, *coram condente se, sine voce, sic non aperuit os suum:* tacitâ tantum cogitatione ad Patrem aspiciens, & offensæ divinæ decoram victimam se offerens: *Super me (ajebat) confirmatus est furor tuus, & omnes fluctus tuos induxisti super me.* Verumtamen, ecce me, *ut faciam voluntatem tuam.* Ego autem non contradico, *retorsum non abij.* *Dedi corpus meum percutientibus, & genas meas vellentibus.*

Act. 8.

Pf. 87.

Pf. 39.

Isai. 50.

Psal. 37. tibus. Quoniam ego in flagella paratus sum; & dolor meus in conspectu meo semper.

Neque tam dolent illi vulnera sua, quàm divinæ sententiæ Majestatis offensam: cui ut plenè satisfiat, paratus sit etiam inhumaniùs flagellari, si vel Patris honor id exigere, vel hominum necessitas (quos tantopere diligit) postulare.

Veruntamen quid agis, ó bone JESU! Ecce enim tu te malis modis accipiunt homines, quos sic complederis, & cum quibus versari delicias tuas esse dicebas. Quamquam (quæ tua est in nos charitas) etiam cum his esse qui te cruciant, delicias reputas; quòd volupe tibi sit, pro salute nostra flagellari, crucifigi, mori, & sanguinis tui profusione, etiam his ipsis qui illum immaniter effundunt, proptam medicinam & balneum efficax, ad ulcerum suorum, quamvis horribilium, absterfionem, apparari.

O incredibilem mansuetudinem tuam! patientiam insuperabilem! prodigiosam charitatem! Ó celestis balsami arbutula, ut inciso carnis tuæ cortice, pretioso undique sudas opobalsamo, ad medelam omnium vulnerum nostrorum! Ó botre divine, ut oppressus hominum injurijs, preclaro liquore circumfluis, ad bonarum mentium delicias, ad castissimam sanctarum animarum ebrietatem! O anima mea (quæ hîc verba sunt Joannis Thauleri) & quoties DEUM amatis, qui pretioso sanguine Christi redempti, & à peccatis vestris abluti estis, venite, & interno cum dolore videte, quanta fecit DEUS animabus nostris.

Expl. pass. c. 9.

§. I.

Ejusdem mysterij ad usus nostros applicatio.

PORRÒ ex propositi mysterij consideratione, hæc præsertim deduces, mi Lector, ad morum tuorum accuratorem disciplinam.

Primò enim hinc tecum reputa: quanta sit peccati gravitas.